

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
АРТЕМЕНКО ІГОР АНАТОЛІЙОВИЧ

28 жовтня 2020

УХВАЛА
Київ

5436/0/18-20

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Артеменко Ігор Анатолійович, здійснивши попередню перевірку дисциплінарної скарги адвоката Тананакіна Олександра Валерійовича в інтересах стосовно судді Шевченківського районного суду міста Києва Бугіля Володимира В'ячеславовича,

встановив:

30 вересня 2020 року до Вищої ради правосуддя за вхідним № Т-5340/0/7-20 надійшла дисциплінарна скарга адвоката Тананакіна О.В. в інтересах на дії судді Шевченківського районного суду міста Києва Бугіля В.В. під час розгляду клопотання старшого слідчого з ОВС п'ятого відділу управління розслідування кримінальних проваджень Головного слідчого управління Державної фіскальної служби України, погоджене з заступником Генерального прокурора, про продовження строку досудового розслідування кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру державних розслідувань (далі – ЄРДР) № від 19 листопада 2019 року за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною третьою статті 212 Кримінального кодексу України (далі – КК України), та по факту легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого частиною другою статті 209 КК України (далі – справа № 761/25970/20).

Як зазначено у дисциплінарній скарзі, ухвалою слідчого судді Шевченківського районного суду міста Києва Бугіля В.В. від 27 серпня 2020 року частково задоволено вказане клопотання та продовжено строк досудового розслідування кримінального провадження № від 19 листопада 2019 року до п'яти місяців.

Із посиланням на положення частини третьої статті 295-1 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України) автор дисциплінарної скарги вказує на визначений законодавством порядок розгляду слідчим суддею клопотань про продовження строку досудового розслідування, зокрема, щодо розгляду слідчим суддею клопотання про продовження строку досудового розслідування за участю слідчого або прокурора, а також підозрюваного та його захисника, та зазначає про порушення суддею Бугілем В.В. вказаної норми закону. Так, скаржник вказує, що судові засідання щодо розгляду вказаного

клопотання було проведено без участі підозрюваного та його захисників.

Скаржник вказує, що в ухвалі слідчого судді Шевченківського районного суду міста Києва Бугіля В.В. від 27 серпня 2020 року зазначено, що захисники та підозрюваний були належним чином повідомлені про час та місце розгляду клопотання, але в судове засідання не з'явилися, що суд розцінює, як затягування строку розгляду справи з огляду на те, що підозрюваний, знаходився в приміщенні суду, однак, побачивши слідчого суддю, почав тікати із приміщення суду разом із захисниками.

Автор дисциплінарної скарги зазначає, що викладене не відповідає дійсності, оскільки та його захисники у період часу з 14 години 30 хвилин по 16 годину 15 хвилин 27 серпня 2020 року перебували у залі судових засідань № 9 Шевченківського районного суду міста Києва, у якому суддею Овсеп'ян Т.В. здійснювався розгляд скарги захисника на повідомлення про підозру у кримінальному провадженні № від 19 листопада 2019 року у справі № 761/25375/20.

Як вважає скаржник, такі дії судді Бугіля В.В., зокрема, щодо посилання у постановленому ним рішенні на обставини, які не відповідають дійсності, є незаконними та вчинені з метою виправдати проведення судового розгляду клопотання слідчого про продовження строку досудового розслідування без обов'язкової участі підозрюваного та захисника.

Крім того, скаржник зазначає, що із журналу судового засідання від 27 серпня 2020 року вбачається, що слідчий суддя у судовому засіданні не досліджував матеріали клопотання слідчого, а судове засідання тривало 6 хвилин.

Адвокатом Тананакінім О.В. також зазначено, що, як підозрюваний у кримінальному провадженні № від 19 листопада 2019 року, у судове засідання, яке відбулось 27 серпня 2020 року, жодним чином не викликався, належним чином не повідомлявся та в матеріалах справи відсутні жодні докази його належного повідомлення.

У дисциплінарній скарзі також стверджується, що стороні захисту було повідомлено про призначення судового розгляду клопотання старшого слідчого з ОВС п'ятого відділу управління розслідування кримінальних проваджень Головного слідчого управління Державної фіскальної служби України про продовження строку досудового розслідування кримінального провадження № від 19 листопада 2019 року на 27 серпня 2020 року о 15 годині 30 хвилин, що підтверджується відомостями з журналу судового засідання.

Водночас, 27 серпня 2020 року, приблизно о 14 годині 00 хвилин, шляхом телефонного зв'язку секретарем судового засідання було повідомлено захисників про те, що розгляд вказаного клопотання відбудеться цього ж дня, але о 14 годині 30 хвилин, тобто через 30 хвилин після повідомлення та виклику до суду.

Автор дисциплінарної скарги стверджує, що на його запитання про причини зміни часу розгляду згаданого клопотання, а також прохання здійснити судовий розгляд у призначений раніше час, оскільки за 15 хвилин захисники та

підозрюваний не встигнуть прибути до суду, секретар судового засідання повідомив, що судове засідання відбудеться на годину раніше визначеного раніше часу, без зазначення причин таких змін.

На думку скаржника, у діях судді Бугіля В.В., вбачаються ознаки дисциплінарного проступку, визначеного підпунктом «а» пункту 1 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», у зв'язку із чим ним висловлено прохання притягнути вказаного суддю до дисциплінарної відповідальності.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 30 вересня 2020 року дисциплінарну скаргу адвоката Тананакіна О.В. передано мені для здійснення попередньої перевірки.

На підставі статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений автоматизованою системою розподілу справ доповідачем, здійснює попередню перевірку дисциплінарної скарги і перевіряє її відповідність вимогам закону.

За результатами вивчення та попередньої перевірки дисциплінарної скарги встановлено наступне.

З 21 серпня 2020 року в провадженні Шевченківського районного суду міста Києва перебувало клопотання старшого слідчого з ОВС п'ятого відділу управління розслідування кримінальних проваджень Головного слідчого управління Державної фіскальної служби України , погоджене з заступником Генерального прокурора , про продовження строку досудового розслідування кримінального провадження, внесеного до ЄРДР № від 19 листопада 2019 року за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною третьою статті 212 КК України, та по факту легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого частиною другою статті 209 КК України.

В обґрунтування вказаного клопотання слідчий зазначає, що Управлінням розслідування кримінальних проваджень ГСУ ДФС України здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні № від 19 листопада 2019 року за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною третьою статті 212 КК України, та по факту легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого частиною другою статті 209 КК України. У ході проведення досудового розслідування повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною третьою статті 212 КК України.

Постановою заступника Генерального прокурора від 24 липня 2020 року строк досудового розслідування у вказаному кримінальному провадженні продовжено до трьох місяців, тобто до 27 серпня 2020 року.

Строк досудового розслідування у кримінальному провадженні № спливає 27 серпня 2020 року, проте закінчити його у визначений період неможливо через особливу складність кримінального провадження, а також необхідність проведення слідчих та процесуальних дій, які потребують додаткового часу і мають значення для кримінального провадження.

Згідно звіту про автоматичне визначення слідчого судді від 21 серпня 2020 року зазначене клопотання (справа № 761/25970/20) передано на розгляд судді Бугілю В.В., як слідчому судді.

Відповідно до частини першої статті 295-1 КПК України у випадках, передбачених статтею 294 цього Кодексу, продовження строку досудового розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді, постановленої за відповідним клопотанням прокурора або слідчого.

Згідно з частиною третьою статті 294 КПК України, якщо з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину досудове розслідування (досудове слідство) неможливо закінчити у строк, зазначений у пункті 4 частини третьої статті 219 цього Кодексу, такий строк може бути продовжений у межах строків, встановлених пунктами 2 і 3 частини четвертої статті 219 цього Кодексу: 1) до трьох місяців – керівником місцевої прокуратури, керівником обласної прокуратури або його першим заступником чи заступником, заступником Генерального прокурора; 2) до шести місяців – слідчим суддею за клопотанням слідчого, погодженим з керівником обласної прокуратури або його першим заступником чи заступником, заступниками Генерального прокурора; 3) до дванадцяти місяців – слідчим суддею за клопотанням слідчого, погодженим із Генеральним прокурором чи його заступниками.

Ухвалою слідчого судді Шевченківського районного суду міста Києва Бугіля В.В. від 27 серпня 2020 року клопотання старшого слідчого з ОВС п'ятого відділу управління розслідування кримінальних проваджень Головного слідчого управління Державної фіскальної служби України _____, погоджене з заступником Генерального прокурора _____, про продовження строку досудового розслідування кримінального провадження, внесеного до ЄРДР № _____ від 19 листопада 2019 року за підозрою _____ у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною третьою статті 212 КК України, та по факту легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого частиною другою статті 209 КК України, задоволено частково. Продовжено строк досудового розслідування у вказаному кримінальному провадженні до п'яти місяців.

Відповідно до частини третьої статті 295-1 КПК України слідчий суддя зобов'язаний розглянути клопотання про продовження строку досудового розслідування протягом трьох днів з дня його одержання, але в будь-якому разі до спливу строку досудового розслідування, за участю слідчого або прокурора, а також підозрюваного та його захисника, у разі розгляду клопотання про продовження строку досудового розслідування після повідомлення особі про підозру.

Як вбачається із змісту вказаної ухвали прокурор та слідчий у судовому засіданні з'явилися.

У тексті мотивувальної частини вказаної ухвали зазначено, що *«...захисники та підозрюваний будучи належним чином повідомленими про час та місце розгляду клопотання в судовому засіданні не з'явилися, що суд розцінює як затягування строку розгляду справи, з огляду на те, що підозрюваний знаходився біля зали судового засідання до початку розгляду*

клопотання, однак, побачивши слідчого суддю, який здійснюватиме розгляд вказаного клопотання, почав тікати із приміщення суду. Також в приміщенні суду були присутні захисники підозрюваного, які також покинули приміщення суду до початку розгляду клопотання.

Серед іншого, захистом повідомлялось в судовому засіданні про неможливість прибуття до суду у зв'язку із проходженням ним тестування на «COVID-19» та перебування останнього на самоізоляції. Однак, підозрюваний 27 вересня 2020 року, безпосередньо перед початком судового засідання, знаходився в приміщенні Шевченківського районного суду міста Києва.

Як вбачається із зібраних матеріалів попередньої перевірки, зокрема телефонограми Шевченківського районного суду міста Києва від 27 серпня 2020 року вих. № 50257/20-Вих/1-кс/761/16187/2020/с-57, секретарем судового засідання на контактний мобільний телефон підозрюваного були здійснені багаторазові виклики, однак абонент не відповідав. Також, 27 серпня 2020 року про час розгляду клопотання слідчого ГСУ ДФС України про продовження досудового розслідування у рамках кримінального провадження № від 19 листопада 2019 року було повідомлено захисників та о 13 годині 42 хвилини, 13 годині 43 хвилини та 13 годині 48 хвилин (відповідно). Захисника про час проведення вказаного засідання повідомити не виявилось можливим, оскільки за вказаним ним номером телефону був відсутній зв'язок.

Судді Бугілю В.В. було запропоновано надати пояснення з приводу обставин, викладених у дисциплінарній скарзі адвоката Тананакіна О.В.

Суддя Бугіль В.В. таким правом скористався та повідомив, що станом на момент надання ним пояснень матеріали вказаного кримінального провадження знаходяться в Київському апеляційному суді.

Разом з тим, суддя зазначив, що 21 серпня 2020 року йому, як слідчому судді Шевченківського районного суду міста Києва, було розподілено вказане клопотання слідчого для розгляду.

Фактично вказане клопотання було передано йому для розгляду працівниками апарату суду 24 серпня 2020 року. Цього ж дня клопотання було призначено до розгляду на 14 годину 00 хвилин 25 серпня 2020 року.

24 серпня 2020 року секретарем судових засідань було здійснено виклик учасників розгляду клопотання, за телефонами, вказаними у матеріалах клопотання. Водночас, за вказаними телефонними номерами вдалось викликати лише одного захисника із трьох, оскільки інші номери телефонів не відповідали. За вказаним номером телефону підозрюваного особа не відповідала.

У зв'язку із неявкою учасників розгляду клопотання та неможливістю їх виклику, судові засідання, призначене на 25 серпня 2020 року, було відкладено на наступний день – 26 серпня 2020 року на 11 годину 45 хвилин.

На вказане судове засідання з'явилися усі захисники підозрюваного та сам підозрюваний.

Однак, стороною захисту судді Бугілю В.В. був заявлений відвід у справі № 761/25970/20.

Ухвалою судді Шевченківського районного суду міста Києва було відмовлено в задоволенні заяви про відвід судді Бугіля В.В. від участі у розгляді клопотання з підстав її необґрунтованості та безпідставності.

Суддя зазначає, що в подальшому ним було призначено чергове судове засідання на 11 годину 45 хвилин 27 серпня 2020 року.

Секретарем судового засідання було повідомлено сторону захисту про час та місце розгляду клопотання, та, враховуючи, що за вказаним слідчим та стороною захисту номером телефону не відповідав, захисників було зобов'язано повідомити підозрюваного про час та місце розгляду клопотання, як останні це зробили 26 серпня 2020 року.

27 серпня 2020 року захисники повідомили слідчого суддю про неможливість прибуття до суду у зв'язку із проходженням ним тестування на «COVID-19», тому суд був змушений відкласти розгляд клопотання.

Враховуючи те, що строк досудового розслідування у кримінальному провадженні № від 19 листопада 2019 року закінчувався 27 серпня 2020 року, розгляд клопотання було перенесено на цей же день на 15 годину 30 хвилин.

Однак, приблизно о 13-14 годині 27 серпня 2020 року слідчий повідомив секретаря судового засідання про те, що та його захисники знаходяться в приміщенні Шевченківського районного суду міста Києва.

Суддя пояснив, що, враховуючи явне намагання сторони захисту затягнути розгляд клопотання за межі 27 серпня 2020 року, з метою пропущення строку розгляду цього клопотання, ним було визначено інший час розгляду клопотання, а саме – 14 годину 30 хвилин замість 15 години 30 хвилин, про що повідомлено сторону захисту.

Як вказав суддя Бугіль В.В., коли він разом із секретарем судового засідання йшов до зали судових засідань, де мав відбутись розгляд клопотання у вказаній справі, він бачив як підозрюваний знаходився біля зали судових засідань, але побачивши суддю почав тікати в сторону виходу із суду, де перебували його захисники, які, знаючи про розгляд клопотання та необхідність їх участі у судовому засіданні, не з'явилися до зали судових засідань. Викладене підтверджується записами камер відеоспостереження, які знаходяться у Шевченківському районному суді міста Києва.

Як слідує із наданих суддею письмових пояснень, усі дії сторони захисту були спрямовані на затягування розгляду клопотання поза межі 27 серпня 2020 року, а саме: стороною захисту не надавався дійсний контактний номер телефону підозрюваного; захисниками, почергово, ігнорувались телефонні дзвінки секретаря судового засідання, який намагався повідомити їх про час та місце розгляду клопотання; стороною захисту був заявлений відвід слідчому судді, який в подальшому був визнаний ухвалою суду необґрунтованим; повідомлялась недостовірна інформація про місце перебування підозрюваного та про його хворобу; відбулось ігнорування судового виклику, у зв'язку із неявкою захисників та підозрюваного в судове засідання.

Суддя зауважив, що учасники розгляду клопотання викликались у судові засідання належним чином та у встановленому законом порядку, оскільки секретарем судового засідання здійснювались телефонні дзвінки на усі відомі номери телефонів захисників та підозрюваного. Крім того, інформація про час та місце розгляду клопотання знаходилась на офіційному сайті Шевченківського районного суду міста Києва.

Суддя Бугіль В.В. також зазначив, що відповідно до практики Європейського суду з прав людини, сторона, яка задіяна в ході судового розгляду, зобов'язана з розумним інтервалом часу сама цікавитись провадженням у її справі, добросовісно виконувати процесуальні обов'язки.

У наданих суддею Бугілем В.В. поясненнях вказано, що на його переконання, ним було здійснено розгляд клопотання у повній відповідності до вимог КПК України, будь-яких порушень допущено не було, а доводи скаржника є необґрунтованими, такими, що не ґрунтуються на вимогах закону та частково зводяться до незгоди із судовим рішенням.

Проведеною попередньою перевіркою встановлено, що доводи скаржника про те, що суддею Бугілем В.В. під час розгляду клопотання старшого слідчого з ОВС п'ятого відділу управління розслідування кримінальних проваджень Головного слідчого управління Державної фіскальної служби України, погоджене з заступником Генерального прокурора, про продовження строку досудового розслідування кримінального провадження, внесеного до ЄРДР № [ ] від 19 листопада 2019 року за підозрою [ ] у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною третьою статті 212 КК України, та по факту легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого частиною другою статті 209 КК України незаконно відмовлено у доступі до правосуддя та допущено істотне порушення норм процесуального права, що унеможливило реалізацію учасниками судового процесу наданих їм процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків, не знайшли свого підтвердження з огляду на наступне.

Згідно зі статтею 2 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» суд, здійснюючи правосуддя на засадах верховенства права, забезпечує кожному право на справедливий суд та повагу до інших прав і свобод, гарантованих Конституцією і законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Забезпечення кожному права на справедливий суд та реалізація права особи на судовий захист повинні здійснюватися з урахуванням норм Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція), а також практики Європейського суду з прав людини, які відповідно до статті 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» від 23 лютого 2006 року № 3477-IV застосовуються судами під час розгляду справ як джерело права.

Згідно з рішенням Конституційного суду України від 12 квітня 2012 року № 9-рп/2012 ніхто не може бути обмежений у праві на доступ до правосуддя, яке

охоплює можливість особи ініціювати судовий розгляд та брати безпосередню участь у судовому процесі, або позбавлений такого права.

Стаття 13 Конвенції гарантує право на ефективний засіб юридичного захисту. Зокрема, Європейський суд неодноразово зазначав: «стаття 13 Конвенції гарантує доступність на національному рівні засобу захисту, здатного втілити в життя сутність прав та свобод за Конвенцією, у якому б вигляді вони не забезпечувались у національній правовій системі. Засіб захисту, що вимагається статтею 13, має бути «ефективним» як у законі, так і на практиці, зокрема у тому сенсі, щоб його використання не було ускладнене діями або недоглядом органів влади відповідної держави» (рішення у справі «Афанасьєв проти України» (*Afanasyev v. Ukraine*) від 5 квітня 2005 року. Відповідно, неможливість реалізації вказаного вище права на оскарження становитиме порушення права на ефективний засіб юридичного захисту, гарантованого статтею 13 Конвенції.

Як свідчить позиція Європейського суду з прав людини у багатьох справах, основною складовою права на суд є право доступу, в тому розумінні, що особі має бути забезпечена можливість звернутись до суду для вирішення певного питання, і що з боку держави не повинні чинитись правові чи практичні перешкоди для здійснення цього права.

Відповідно до усталеної практики Європейського суду з прав людини (рішення у справах «Воловік проти України» (*Volovik v. Ukraine*) від 6 грудня 2007 року, «Кунерт проти Польщі» (*CASE OF KUNERT v. POLAND*) від 4 квітня 2019 року) «право на суд», одним із аспектів якого є право доступу до суду, не є абсолютним і може підлягати обмеженням, оскільки вимагає за своєю природою державного регулювання. Проте такі обмеження повинні застосовуватись з легітимною метою та повинні зберігати пропорційність між застосованими засобами та поставленою метою.

Відповідно до положень частини першої статті 135 КПК України особа викликається до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду шляхом вручення повістки про виклик, надіслання її поштою, електронною поштою чи факсимільним зв'язком, здійснення виклику по телефону або телеграмою.

Вимогами частини восьмою статті 135 КПК України встановлено, що особа має отримати повістку про виклик або бути повідомленою про нього іншим шляхом не пізніше ніж за три дні до дня, коли вона зобов'язана прибути за викликом. У випадку встановлення цим Кодексом строків здійснення процесуальних дій, які не дозволяють здійснити виклик у зазначений строк, особа має отримати повістку про виклик або бути повідомленою про нього іншим шляхом якнайшвидше, але в будь-якому разі з наданням їй необхідного часу для підготовки та прибуття за викликом.

Попередньою перевіркою встановлено, що секретарем судового засідання належним чином було повідомлено захисників підозрюваного _____ та _____ про дату, час та місце розгляду справи. Водночас, оскільки підозрюваний _____ не відповідав на телефонні дзвінки секретаря судових засідань, захисників було зобов'язано повідомити останнього про час та місце судового засідання. Крім того,

інформація про час та місце розгляду клопотання знаходилась на офіційному сайті Шевченківського районного суду міста Києва.

Отже, доводи автора дисциплінарної скарги щодо того, що суддя Бугіль В.В. умисно здійснив розгляд клопотання слідчого про продовження строку досудового розслідування у кримінальному провадженні № від 19 листопада 2019 року у справі № 761/25375/20 без участі підозрюваного та його захисників не знайшли свого підтвердження, оскільки, суддею здійснювались заходи, спрямовані на забезпечення належного виклику підозрюваного та його захисників до суду з метою участі у судовому засіданні у справі № 761/25970/20.

Як вбачається, суддею Бугілем В.В. було прийнято до розгляду справу № 761/25970/20 та, під час здійснення правосуддя у цій справі, враховано вимоги національного кримінального процесуального законодавства, зокрема, учасникам судового розгляду секретарем судового засідання здійснювались телефонні дзвінки, про що складено відповідну телефонограму.

Відповідно до положень частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити, зокрема, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді.

Проведеною попередньою перевіркою встановлено, що дисциплінарна скарга адвоката Тананакіна О.В. не містить конкретних відомостей про наявність у поведінці судді Шевченківського районного суду міста Києва Бугіля В.В. ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, а доводи дисциплінарної скарги фактично зводиться до незгоди з ухвалою слідчого судді Шевченківського районного суду міста Києва Бугіля В.В. від 27 серпня 2020 року у справі № 761/25970/20.

Незгода із судовим рішенням не має наслідком дисциплінарну відповідальність судді, який брав участь у його ухваленні.

Відповідно до частини першої статті 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюється виключно судами. Делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускається.

Виключно законами України визначаються судоустрій і судочинство. Порядок здійснення правосуддя регламентується відповідним процесуальним законодавством України. Процесуальні акти і дії суддів, які стосуються вирішення питань підвідомчості судам спорів, порушення і відкриття справ, підготовки їх до розгляду, судовий розгляд справ у першій інстанції, в касаційному і наглядовому порядку та прийняття по них судових рішень належать до сфери правосуддя і можуть бути оскаржені лише в судовому порядку відповідно до процесуального законодавства України.

Позасудовий порядок оскарження актів і дій суддів, які стосуються здійснення правосуддя, неможливий (рішення Конституційного Суду України від 23 травня 2001 року у справі № 6-рп/2001).

Відповідно до частини шостої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарну справу щодо судді не може бути порушено за скаргою, що не містить відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку судді.

Згідно з пунктом 2 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаргнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді.

Пунктом 12.4 Регламенту Вищої ради правосуддя передбачено, що скарга залишається без розгляду та повертається з підстав, передбачених статтею 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», з урахуванням положень статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

З огляду на викладене дисциплінарну скаргу адвоката Тананакіна О.В. на дії судді Шевченківського районного суду міста Києва Бугіля В.В. слід залишити без розгляду та повернути скаргнику.

Відповідно до положень пункту 12.2 Регламенту Вищої ради правосуддя з підстав, передбачених пунктами 1-5 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Дисциплінарної палати – доповідач постановляє ухвалу про залишення скарги без розгляду, копія якої разом із скаргою направляється скаргнику.

Керуючись статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», пунктами 12.2, 12.4 Регламенту Вищої ради правосуддя, член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя,

ухвалив:

дисциплінарну скаргу адвоката Тананакіна Олександра Валерійовича в інтересах стосовно судді Шевченківського районного суду міста Києва Бугіля Володимира В'ячеславовича залишити без розгляду та повернути скаргнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

І.А. Артеменко